

GÅRDEN DJUPVIK'S HISTORIE

Jeg skal forsøke å samle litt historie rundt og i Djupvik. Litt formelt om gården som er avskrift av gårdsbok for Lyngen; Den har gnr. 1, br.nr. 198. Djupvik var krongods og ble derfor skyldsatt alt 2. august 1713, og satt i 1/2 våg landskyld. Bygsler var da Hendrich Jansen. Grensebeskrivelse mangler, men delings- og skyldsetningsforretning ble holdt 4. oktober 1848. Gården ble da satt i en samlet skyld av 1 pund 12 mark, navnet ble skrevet "Dybvik", som i 1713.

Da grensen mellom Djupvik og Spaknes også ble grense mellom Skjervøy og Lyngen tinglage og prestegjeld fra 1811, og senere kommunegrense, er det naturlig at den beskrevne grense i 1848 blir gjengitt ordrett:

"Mellom Dybvik og Spaaknes tar skillet sin begyndelse fra indre Spaaknesodden, fra en stor sten merket X, beliggende et lidet stykke opp fra fjæren og er skillemerke. Derfra gaar skillet i fuldt øst og midt efter ryggen av en høi bakke indtil den støder paa en stor jordfast sten merket X og er beligende ved nordre ende av side af den høie bakken, hvorefter grenseskillet gaar. Dessuten er det efter denne linie 3 jordfaste stene, afmerket med X. Fra foran anførte store sten ved nordre bakke hvorpaa er opreist en torvstøtte, derfra igjen vedblir skillemerket at gaa til fjelds i sydøst. Mellom Dybvik og Hammervig er en stor Elv grenseskille."

Gården ble ved denne delings- og skyldsetningsforretning delt mellom Paul Olsen og Eilert Carlsen og grensene m.v. mellom disse brukene nærmere beskrevet. Eierforholdene er beskrevet slik:

1787 Skj. til Søren Torbensen Gamst. Han ble den første sjøleier av gården.

1805 Skifte etter Søren Torbensen Gamst til fordel for Anders Kiil. Verdsatt til 200 rdlr.

1840 Skj. fra Anders Kiil til Søren Iiil på d.e. m/stuebygning.

1848 Gården delt: l.nr. 198 A (bnr. 1) til Paul Olsen. l.nr. 198 B (bnr. 3) til Eilert Carlsen.

Vedkommende bnr. 1 av skyld oppr. mark 3,09.

1851 Auksj.skj. til J.F.D. Mack for 370 spd, og skj. fra Mack til Paul Olsen m/kår til Anne Paulsdtr.

1871 Skifte etter Paul Olsens enke Torine Hansdtr. m/arvepant til Iver Olai, Anne, Marie, Jensine, Margrete og Johanna. 1880

Telegrafverket leier i 5 år 2 etasjes hovedbygning for kr. 280.- pr. år av Paul Olsen.

1884 Skylddeling: l.nr. 198 A til Paul Olsen (bnr. 1) l.nr. 198 B 2 Bakkenes til Nils Aukala (bnr.2)

(Nils Aukala var finne og hadde vært dreng i en årrekke.) 1896 Skifte etter Paul Olsen m/overdr. av d.e. til enken

Johanne Nilsdtr. Gammel-Pål var jo død i 1890.

1921 Skj. fra Johanne Nilsdtr. til Paul Marius Paulsen. 1964

Den 17.04. skjøte fra Paul Marius Paulsen til Laila Paulsen.

Se forøvrig gårdshistorie for Lyngen s. 103.

Som jeg har skrevet tidligere reiste Gammel-Pål først til Målselv siden til Alta. Det er vel usikkert om hvor han reiste først, men han må i alle fall ha tjent nok i Alta med skiferarbeide til å kjøpe Djupvik da han fikk høre at denne gården var til salgs.

Det fortelles at ettersom statseiendom/kirkegods ble lagt ut til salg ble nordmenn oppfordret til å reise nordover for å blande seg med iinnlendere og samer. Reisen ble betalt av staten. Det ble enda til delt ut gratis aviser og ukeblad for å infiltrere norskspråket. Årsaken til at våre reiste kan vel heller tyde på å bedre levevilkårene. Men alle ville vel helst bli selveiere etter husmannsåket til tidligere generasjoner.

Vi ser av historien at Tromsø by fikk tilknytning til landets telegrafnett i 1869. "I august dette året ble nemlig Nord- Norge-linjen ferdig og Tromsø stasjon åpnet de 10. august. Det var en stor begivenhet som en hadde sett fram til lenge. Den alminnelige erkjennelse var at "siden dampskipsfartens begynnelse på Nordland er intet så stort blitt oss til del". Og året etter, nemlig den 24. oktober 1870 ble Lyngens Telegraf Stadion som første stasjon i Lyngen åpnet i Djupvik. Telegraflinjen var da bygd fram dit og videre helt til Øst- Finnmark." Dette er sitert rett fra Lyngen bygdebok. Vi ser at i 1880 leier Televerket i 5 år 2 etasjes hovedbygning for kr. 280,- pr. år av Ole Paulsen.

Senhøsten 1848 kom de to første læstadianer-predikantene til Skibotn i Lyngen, utsendt av læremesteren selv Lars Levi Læstadius, som da var prest i Karesuando i Nord-Sverige. De ble snart etterfulgt av mange flere. De tok først inn hos finnlendere, men etterhevert som Ordet fikk fotfeste og folk onmvendte seg, blandet de seg med hele befolkningen. Vi kan anta at de også har tatt inn i den store bygningen til Gammel- Pål. Han var fra før påvirket av Hans Nielsen Hauge.

Læstadianismen fikk en stor påvirkning for hele nord-Norge og har det enda.

Gammel-Pål bygde halve delen -den nordre del - av den store stubygningen (den første delen var bygd tidligere). Sidebygningen ble også bygget av Gammel-Pål. Søskenflokket i 2. ekteskap ser ut til å ha vokst opp i dette huset. Ord og uttrykk fra Gudbrandsdalen har overlevd til vår tid, det oppdaget Laila Paulsen da vi kom til Otta.

En histore fra ny tid:

Da Kirsti Røkenes (Maranos) hadde som sommerjobb i 1985 å registrere alle stedsnavn i Nordreisa, ble hun spurt av en gammel mann hvor hun kom fra. Hun svarte det og at tippoldefaren var Gammel-Pål Olsen. Da fortalte mannen at en konfirmant engang på kirkegolvet ved overhøring ble

spurt av presten: Hvem er Gud? Da svarte gutten: Han Gammel-Pål i Dupvika! Gammel-Pål hadde nok en posisjon i bygda.

Storgården Djupvik med sidebygning.

DJUPVIK sett mot Lyngsalpene

Laila Paulsen har skaffet tilveie kopi av arveoppgjør etter Paul Olsen. Likeledes kopi av kontrakt mellom Televerket og Paul Olsen. Disse gjengis (ikke mulig å kopiere - foreløpig).

Undertegnede Arvinger efter Paul Olsen, Djupvik, erkjender herved at vi har faaet utbetalt den til os tilkommende arv med tilsammen kr 1559.08 hvorfor panteretsutlægget for arv kan avlases i Djupvik gno 1 bno 1 av skyld 1 mark 73 øre i Lyngen.

Djupvik den 15 marts 1918.